

Az ajánló íveket nem dobják ki ugye?

A közeledő kamarai választások kapcsán Dr. Sándor Éva kolléganőnk egy vitaindító cikket írt a Pesti Ügyvéd novemberi számában, azzal a felhívással, hogy várja a kollégák véleményét, hozzászólásait.

Ez a cikk szorosan kapcsolódik a kolléganő által felvetett témához, mégsem az ott felmerült kérdésekhez akar csatlakozni, hanem egy meglehetősen kényelmetlen problémára kívánja felhívni a figyelmet: nevezetesen az ügyvédek, és leginkább a fiatal ügyvédek által tanúsított érdektelenségre.

Személyes beszélgetéseim alkalmával, valamint a Pesti Ügyvéd hasábjain egyre több alkalommal találkoztam jogos kritikával a kamarai érdekvédelem működésével kapcsolatban. Sokszor hallom, vagy olvasom a velem egyívású (még negyven év alatti) ügyvédektől, hogy „ez nem jó, az nem jó, már megint nem csinálnak semmit, ezek is csak arra jók, hogy kizárjanak... stb. stb.” Ismerős méltatlankodások, nem igaz? Mármost az éremnek két oldala van: Lehet, hogy a kritikák részben vagy egészben jogosak, de teszünk-e érte valamit, hogy a dolgok megváltozzanak?

Az utóbbi időben, mintha kedvező előjelek mutatkoznának a kamarai közéletben.

Szerintem ezt jelzi az a tény is, hogy tudomásom szerint még soha nem jelöltették magukat ilyen sokan a kamarai tisztségekre. Úgy tudom, merőben új jelenség az is, hogy nyilvános vetélkedés alakult ki a Kamara elnöki tisztségéért, és az elnökjelöltek programot fognak hirdetni a tagság felé. (Legalábbis remélem, hogy így lesz!)

Mármost ilyen körülmények között jogosan vártam, hogy a Budapesti Ügyvédi Kamara idei éves, és „rendesen megismételt” Közgyűlésén kicsit több fiatal ügyvéd fog részt venni. Hetek óta közszájon forogtak a hírek ugyanis arról, hogy a több kamarai tisztségviselő a 2006-os választásokon (kamarai nem országgyűlési!) végleg le kíván mondani a posztjáról, és az elnöki tisztségre kettő vagy akár három személy is jelölteti magát.

Megszámoltam: a Közgyűlés kezdetén (tehát amikor a legmagasabb a létszám, mert közben állandóan fogy) velem együtt összesen hat olyan ügyvéd volt, aki még biztosan nem töltötte be a negyvenedik életévét. Ezek közül három kamarai tisztségviselő volt, tehát a jelenléte legalábbis kötelező. Megjegyzem, hogy szerintem az ötven év alatti ügyvédeket is meg lehetett volna a két kezemen számolni.

A kitüntetetteken, és a külföldi vendégeken kívül azok az idős kollegák vesznek részt évről évre a közgyűléseken, akik manapság szerénynek számító jövedelmük mellett, még mindig egy életre szóló hivatásnak tekintik az ügyvédkedést, amelynek természetes része, hogy évente legalább egy alkalommal élnek azzal a joggal és megtiszteltetéssel, hogy részt vesznek a Közgyűlésen. Köszönjük meg ezeknek az idős kollégáinknak, hogy még van egyáltalán Budapesti Ügyvédi Kamara...

Az éremnek tehát két oldala van: lehet hóbörögni, hogy miért nem lép fel a Kamara ilyen vagy olyan kérdésben, miért nem eredményesebb az érdekvédelem stb., de akkor élni kellene a lehetőséggel, hogy véleményt nyilvánítsunk a kamarai fórumokon! Ebben éppen annak a generációnak kellene a legaktívabbnak lennie (minthogy éppen ez a leginaktívabb), amely már rendelkezik akkora gazdasági erővel, hogy befolyással bírjon az ügyek menetére, ugyanakkor még elég ambiciózus ahhoz, hogy változtatni akarjon az eddigi gyakorlaton. Ehhez képest megütközve tapasztalom évről évre, hogy a Közgyűlésekről még azok az ügyvédjelölt hölgyek is látványosan távoznak, akik a Közgyűlésen díjat vesznek át. A közgyűlés végére, amikor éppen a legfontosabb kérdésekben kell dönteni (elnöki, bizottsági beszámoló, gazdálkodás) már igen csak családias hangulatban szoktunk szavazni: kb. 25-30 résztvevővel. Alig három tucat ügyvéd dönt évente a több mint ötezer főből álló Budapesti Ügyvédi Kamara éves munkájáról! Az persze kérdéses, hogy egy ilyen hatalmasra duzzadt kamarai létszám mellett életképes lehet-e a jelenlegi intézményrendszer? (Képzelnék el mi történné, ha valamilyen ok folytán csak a tagság fele úgy döntene, hogy mégis részt kíván venni a Közgyűlésen!). Az is megkérdőjelezhető, hogy helyes-e a tényleges közgyűlési munkát összemosni az ünnepélyes eseményekkel? A kitüntetések és megemlékezések után bő négy órával (mindenféle szünet nélkül) már senkinek sincs türelme az érdemi vitához, és baljósan nézegeti a hozzászólókat. Ez azonban nem mentesíti a fiatalabb generációt a teljes passzivitás felelőssége alól.

Mindezt azért bocsátottam előre, mivel a közelgő kamarai választások kapcsán elvégeztem a magam kis privát közvélemény kutatását az ismerősök között. Még az eddigi siralmas tapasztalataim mellett is megdöbbentő volt, hogy sokan észre sem vették a Pesti Ügyvéd mellékleteként kiadott ajánló ívet, de volt akinek arról sem volt tudomása, hogy egyáltalán választások lesznek az Ügyvédi Kamarában. (Volt olyan is, aki nem tudta hogy a Kamarában közvetlen választások vannak, és hogy egyáltalán van választó joga – no comment)

Szeretném itt megragadni az alkalmat és felhívni generációm figyelmét arra, hogy most valóban itt lenne a lehetőség azoknak az égető gondoknak a megoldására, amelyeket pl. dr. Sándor Éva is említett a cikkében. Ne legyen kétsége ugyanis senkinek: hamarosan ránk fog szakadni az Ég! (Diplomás munkanélküliség, teljes társadalmi bizalomvesztés, az egyéni ügyvédek és a kis irodák kiszorulása a gazdasági-jogi piacról stb., most nem részletezném...).

Ha azt akarjuk, hogy a Kamara valóban betöltse a jogosan elvárt feladatait, és ne alakuljon át a sztárügyvédek elit klubjává, akkor élni kell a kínálkozó lehetőséggel: ajánlani kell, és el kell menni szavazni minél nagyobb létszámban, ellenkező esetben az újjá választott tisztségviselőknek nem lesz meg a szükséges legalitása ahhoz, hogy a hatóságokkal, mint a „budapesti ügyvédség” képviselője tárgyaljon.

Kérem szépen tehát a kedves kollegákat, hogy ne dobják ki a kamarai ajánlóíveket. Ha változtatni akarnak a dolgok állásán, akkor vegyék a fáradságot és tudakozódjanak a jelöltek után, és jövőre szánják rá azt a néhány percet, hogy elmenjenek a (kamarai) választásokra!

Dr. Szabó Iván